

PARLAMENTUL
ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR
Intrare nr. 114331/V8
20 13 Luna 12 Ziua 13

56
Stefan Zgonea

ROMÂNIA

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ
CABINETUL PREȘEDINTELUI

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR
SECRETAR GENERAL
Nr. 1386/13.12.2013

Palatul Parlamentului

Calea 13 Septembrie nr. 2, Intrarea B1, Sectorul 5, 76112 București 40, România

Telefon: (+40-21) 313-2531 Fax: (+40-21) 312-5480

Internet : <http://www.ccr.ro> E-mail: pres@ccr.ro

Dosarul nr. 850A/2013

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ
REGISTRATURA JURISDIȚIONALĂ
Nr. 4751 / 12-12-2013

Domnului

VALERIU ȘTEFAN ZGONEA

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

sepp le pulchur.

În conformitate cu dispozițiile art.16 alin.(2) din Legea nr.47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, vă trimitem, alăturat, în copie, sesizarea formulată de 50 deputați cu privire la neconstituționalitatea Legii pentru modificarea și completarea unor acte normative.

Vă adresăm rugămintea de a comunica punctul dumneavoastră de vedere până la data de 10 ianuarie 2014 ținând seama de faptul că dezbaterile Curții Constituționale vor avea loc pe data de 15 ianuarie 2014.

Primiți, vă rog, Domnule Președinte, asigurarea deplinei noastre considerații.

PREȘEDINTE
Augustin ZEGREAN

AOS.850 A/2013

**PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR**

Cabinet Secretar General

București, 12.12.2013

Nr. 2/6421

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ
REGISTRATURA JURISDIȚIONALĂ
Nr. 4745 / 12-12-2013

Domnului

**AUGUSTIN ZEGREAN
Președintele Curții Constituționale**

Stimate domnule Președinte,

În temeiul dispozițiilor art.15 alin.(1) și (4) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, vă trimitem alăturat sesizarea formulată de un număr de 50 de deputați aparținând Grupului parlamentar al Partidului Democrat Liberal, referitoare la neconstituționalitatea Legii pentru modificarea și completarea unor acte normative.

Cu deosebită considerație,

SECRETAR GENERAL

CRISTIAN ADRIAN PANCIU

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR
SECRETAR GENERAL
Nr. 216716 / 12.12.2013

ROMANIA

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR

Grupul Parlamentar al Partidului Democrat Liberal

București

3c-16/449/ 12.12.2013

Către :

SECRETARIATUL GENERAL AL CAMEREI DEPUTAȚILOR

Domnului Cristian-Adrian PANCIU

Stimate domnule Secretar General,

În temeiul art.146 lit. a) din Constituția României și al art. 15 alin.(1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale a României, vă depunem alăturat sesizarea de neconstituționalitate asupra „Legii pentru modificarea și completarea unor acte normative” (PLx 680/2011).

Vă solicităm respectuos să înaintați prezenta sesizare Curții Constituționale, în ziua depunerii.

Cu deosebită considerație,

Lider Grup PDL

Camera Deputaților

Mircea Nicu LEADER

**DOMNULUI AUGUSTIN ZEGREAN,
PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE**

În conformitate cu prevederile art.146 lit.a) din Constituție și ale art.15 din Legea nr.47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, deputații prevăzuți în anexa formulează prezenta

S E S I Z A R E

În legătură cu neconstituționalitatea prevederilor pct.5 referitor la art.147 din Codul penal și ale pct.5 referitor la art.309¹ din Legea nr.286/2009 privind Codul penal, ambele din Legea pentru modificarea și completarea unor acte normative, pe care le consideră neconforme cu prevederile art.1 alin.(3) și (5), ale art.133 alin.(1) și respectiv ale art.16 alin.(1) din Constituția României, pentru motivele care vor urma.

1. În ceea ce privește neconformitatea prevederilor Legii criticate în integralitatea ei cu dispozițiile art.1 alin.(3) și (5) și ale art.133 alin.(1) din Constituția României.

Potrivit prevederilor art.133 alin.(1) din Constituție, Consiliul Superior al Magistraturii este garantul independenței justiției, motiv pentru care trebuie să acționeze în acest sens, inclusiv în ceea ce privește actele normative referitoare la autoritatea judecătorească.

În aceste condiții, conform prevederilor art.38 alin.(3) din Legea nr.317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, Plenul Consiliului

avizează proiectele de acte normative care privesc activitatea autorității judecătorești.

În condițiile prevăzute de prevederile legale de mai sus, avizul Consiliului este obligatoriu a fi cerut, dar desigur nu și de a fi urmat. În cazul în care nu este cerut, ceea ce este obligatoriu, sunt încălcate prevederile art.1 alin.(5) și ale art.1 alin.(3) din Constituție.

Astfel, potrivit prevederilor art.1 alin.(5) din Constituție, respectarea legilor este obligatorie, chiar și de către Parlament. Nesolicitarea avizului Consiliului Superior al Magistraturii echivalează cu o nesocotire a acestor prevederi. Așa cum rezultă din Raportul asupra proiectului de Lege pentru abrogarea art.74¹ din Codul penal, Comisia juridică, de disciplină și imunități a Camerei Deputaților, care era Cameră decizională, a întocmit acest raport fără să fi solicitat avizul Consiliului Superior al Magistraturii. Camera Deputaților, pe baza raportului Comisiei, a adoptat textul criticat de neconstituționalitate fără avizul CSM, ceea ce are ca efecte încălcarea prevederilor art.1 alin.(5) din Constituție.

În același timp, prin aceeași atitudine de ignorare a lipsei avizului Consiliului Superior al Magistraturii, au fost încălcate și prevederile art.1 alin.(3), referitoare la principiul statului de drept, în sensul că prevederile art.38 alin.(3) din Legea nr.317/2004 erau obligatorii și pentru Parlament atât timp cât acesta nu le-a modificat, completat sau abrogat.

În alte cuvinte, atât timp cât Parlamentul nu a modificat, completat sau abrogat textul legal în cauză, ceea ce o putea face, a încălcat principiul statului de drept, iar Legea criticată a devenit neconstituțională.

În plus, prin ignorarea art.1. alin.(3) și (5) din Constituție au fost încălcate și prevederile art.133 alin.(1) din Constituție, în sensul că neavizarea Legii criticate de neconstituționalitate echivalează cu o încălcare a rolului constituțional al Consiliului de garant al independenței justiției.

Mai mult, o asemenea concluzie este evidentă atât timp cât Consiliul a contestat public conținutul Legii criticate de neconstituționalitate, atunci când aceasta era în faza de proiect.

Ca urmare, s-a ajuns la încălcarea caracterului independent al justiției, pentru că a fost ignorată opinia Consiliului Superior al Magistraturii, garantul acesteia, mai ales că acest Consiliu s-a opus public la adoptarea unei asemenea Legi.

2. În ceea ce privește neconformitatea prevederilor pct.5 referitor la art.147 din Codul penal cu dispozițiile art.1 alin.(3) și (5) și ale art.16 alin.(1) din Constituția României.

Problema reglementată presupune o serie de clarificări, pe care Parlamentul nu le-a făcut, motiv pentru care textul criticat apare ca fiind imprecis, impredictibil și ca urmare contrar prevederilor art.1 alin.(3) și (5) din Constituție.

În primul rând, definițiile date „funcționarului public” și „funcționarului” de Codul penal nu au nicio semnificație legată de organizarea și funcționarea unor autorități sau instituții publice.

Astfel, definițiile date de Codul penal au semnificații doar penale, adică definirea persoanelor care au o anumită calitate și care au săvârșit sau pot săvârși infracțiunile prevăzute în partea specială a Codului penal sau în legi speciale. În cazul în care unii dintre funcționarii publici (demnitari sau persoane care dețin alte calități, precum cele prevăzute în textul criticat de neconstituționalitate) săvârșesc infracțiuni pot fi sancționați cu pedepse mai aspre tocmai datorită importanței calității pe care o au sau se pot reglementa infracțiuni speciale în această privință și nicidecum nu pot fi exonerati sau exceptați.

În același timp, mai există o definiție a „funcționarului public” legată de calitatea și atribuțiile, pe care acesta le are în cadrul unor autorități publice, definiție care ține de regulile de drept administrativ.

Definiția în discuție nu este cea de-a doua din explicația de mai sus, ci prima dintre acestea care apare confuză și imprecisă. În aceste condiții, nu contează că persoana în cauză are calitatea de demnitar public sau deține alte calități sau funcții, pentru că pentru Codul penal și acesta este „funcționar public” în înțelesul legii penale.

Ca urmare, reglementarea confuză a acestei diferențieri are drept efect o normă imprecisă și impredictibilă, motiv pentru care această normă încalcă prevederile art.1 alin.(3) și (5) din Constituție.

În cazul în care demnitarii publici și celelalte persoane cu funcțiile prevăzute de textul în cauză ar fi scoși din sfera definiției de „funcționar public” s-ar ajunge la o discriminare vădită, în sensul că această categorie de personal care lucrează în autoritățile și instituțiile publice nu ar mai putea fi condamnați pentru fapte pentru care celelalte persoane trebuie să fie condamnate, ceea ce echivalează cu o vădită încălcare a prevederilor art.16 alin.(1) din Constituție și un exces de discriminare în favoarea persoanelor vizate de textul criticat de neconstituționalitate.

3. În ceea ce privește neconformitatea prevederilor pct.5 referitor la art.309¹ din Legea nr.286/2009 privind Codul penal, cu dispozițiile art.1 alin.(3) și (5) și ale art.16 alin.(1) din Constituție.

În legătură cu soluția cuprinsă în prevederile art.309¹ din Codul penal, Curtea Constituțională s-a pronunțat deja prin Decizia nr.573 din 3 mai 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.363 din 25 mai 2011.

Astfel, Curtea Constituțională reținea în legătură cu conținutul fostului art.74¹ din Codul penale, care avea același conținut cu cel al actualului art.309¹ din Codul penal referitor la prejudiciul cauzat prin comiterea de infracțiuni, că aceste prezintă vicii de constituționalitate, motiv pentru care acest conținut a fost declarat neconstituțional. Menționăm că, singura diferență se referă la cuantumul unor sume care reprezintă prejudiciul creat prin săvârșirea unor infracțiuni.

Astfel, Curtea decidea, cu valoare de principiu, că „Prin condiționarea reducerii limitelor de pedeapsă de un anumit moment procesual, respectiv până la soluționarea cauzei în primă instanță, este afectat principiul egalității cetățenilor în fața legii – art.16 alin.(1) din Constituție. În acord cu jurisprudența constantă a Curții Constituționale, este incontestabil că acest principiu presupune eo ipso că la aceleași situații juridice tratamentul aplicat nu poate fi decât identic (a se vedea Decizia nr.1/1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.69 din 16 martie 1994, Decizia nr.86/2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I nr.207 din 31 martie 2003 și Decizia nr. 89/2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I nr.200 din 27 martie 2003). Curtea Constituțională a statuat în mod constant în jurisprudența sa că situațiile în care se află anumite categorii de persoane trebuie să difere în esență pentru a se justifica deosebirea de tratament juridic, iar această deosebire trebuie să se bazeze pe un criteriu obiectiv și rațional (a se vedea spre exemplu, Decizia nr.423/2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.418 din 22 iunie 2007). (...) tratamentul juridic de clemență opozabil învinuiților și inculpaților care solicită reducerea pedepsei la jumătate, aplicarea unei pedepse cu amenda ori a unei sancțiuni cu caracter administrativ, nu este justificată de situația diferită în care s-ar afla făptuitorul, ci de celeritatea soluționării cauzei. Stabilirea unui asemenea criteriu, aleatoriu și exterior conduitei persoanei, este în contradicție cu principiul egalității în fața legii, consacrat de art.16 alin.(1) din Constituție, (...). Tratamentul juridic diferențiat în funcție de momentul procesual afectează drepturile învinuiților și inculpaților față de care s-a pronunțat deja o hotărâre judecătorească pe fond, fiind discriminați în raport cu cei care se află în faza de urmărire penală ori în faza de judecată în prima instanță, cu toate că ambele categorii se află în aceeași situație juridică fiind cercetați pentru infracțiuni de prejudiciu identice, comise în aceeași perioadă.” (Decizia nr.573/201, deja citată).

În continuare, Curtea scoate în evidență și un criteriu unitar oferit de Ordonanța de urgență a Guvernului nr.18/2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.224 din 4 aprilie 2003, și anume data comiterii infracțiunii. „Această soluție este în concordanță și cu jurisprudența constantă Curții Europene a Drepturilor Omului.” (aceeași decizie deja citată)

Ca urmare, Curtea Constituțională „constată că prin instituirea momentului procesual ales în textul legal criticat se crează premisele unei discriminări între cetățeni, care, deși se găsesc în situații obiectiv identice, beneficiază de un tratament juridic diferit, ceea ce contravine prevederilor art.16 alin.(1) din Legea fundamentală.” (Decizia nr.573/2011, deja citată).

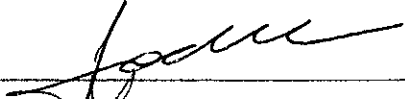

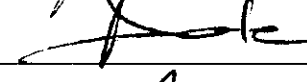

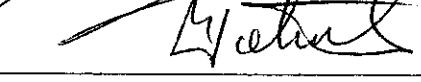

Prin modalitatea neconstituțională de a nu transpune în legea adoptată și criticată de neconstituționalitate a celor reținute de Curtea Constituțională se poate ușor constata că Parlamentul a ignorat Decizia Curții nr.573/2011 și pe cale de consecință și prevederile art.16 alin.(1) din Constituție, adoptând o lege profund neconstituțională.

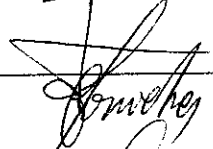
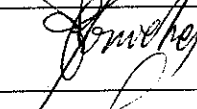

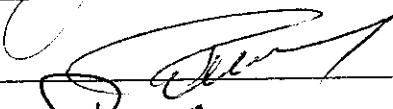
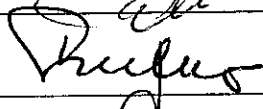
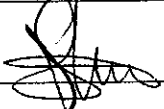

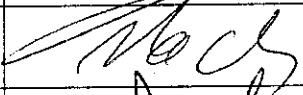
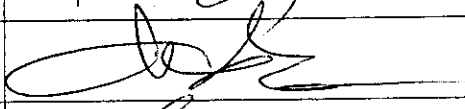
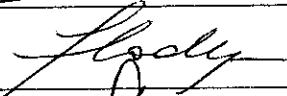
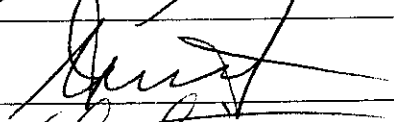
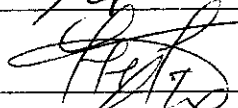
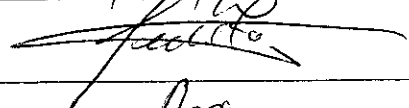
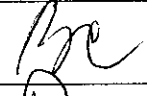
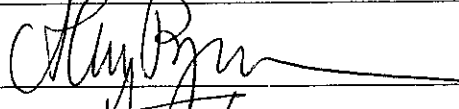
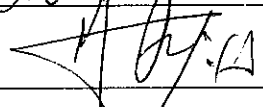

Față de cele de mai sus, rugăm Onorata Curte Constituțională să constate că prevederile Legii pentru modificarea și completarea unor acte normative în integralitatea ei, cele ale pct.5 referitor la art.147 din Codul penal, precum și prevederile pct.5 referitoare la art.309¹ din Legea nr.286/2009 privind Codul penal sunt neconforme cu prevederile art.1 alin.(3) și (5), ale art.16 alin.(1) și ale art.133 alin.(1) din Constituție și, ca urmare, sunt neconstituționale.

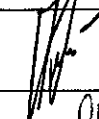
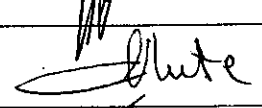
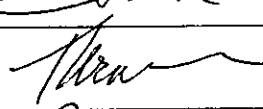
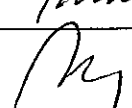
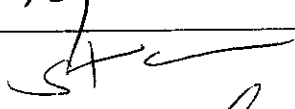
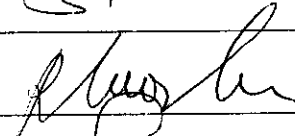
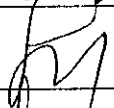
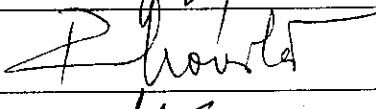
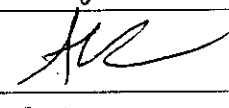
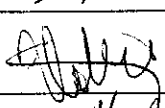
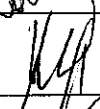
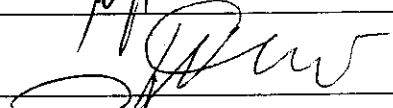
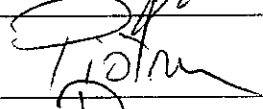
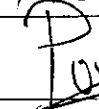
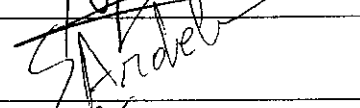
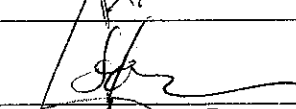
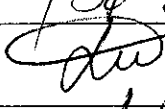
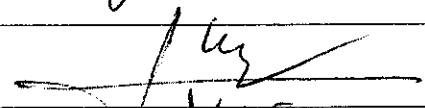
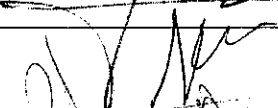

Anexăm lista nominală a semnatarilor prezentei sesizări de neconstituționalitate.

TABEL

**cu semnatarii sesizării de neconstituționalitate asupra
„Legii pentru modificarea și completarea unor acte
normative” (PLx 680/2011)**

Nr. crt.	NUME ȘI PRENUME	SEMNĂTURĂ
1.	TODAR MIRELA	
2.	IONESCU GEORGE	
3.	BODE LUCIAN	
4.	OVĂȚĂU ADRIAN	
5.	Paleologu Theodor	
6.	Militaru Lucian	
7.	Udriște George	
8.	Andreea PAUL	
9.	LAZA-MATIUȚA LIVIU	
10.	IOAN OLTEANU	

11.	George Tud	982	
12.	Dan Cristea Popescu		
13.	Doromtion George		
14.	Conachev Costea		
15.	BOGDANICI CAMELIA		
16.	Roman Cristian C-tin		
17.	Saenu Culeta		
18.	GHEORGHE FLORIN		
19.	GUIDU VASILE		
20.	Teodorescu Cotuliu		
21.	PADULESCU ROMEO		
22.	PREDĂ CESAR		
23.	Flodu Lucian		
24.	Muntean Mircea		
25.	MIRCEA Iubanovic		
26.	Georgeta David		
27.	Bohiciuc Claudia		
28.	ANIN POPOVICIU		
29.	VAGOR GUNIA		
30.	SECARA FLORIN		

31.	Ioan Selou	
32.	ILIUȚĂ VASILE	
33.	Raleca TURCAN	
34.	Man Mircea	
35.	STOICA ȘTEFAN-BUCUR	
36.	ROBERTA ANASTASE	
37.	Schela Valeria	
38.	NOVILĂ PETRU	
39.	ALEXANDRU NAZARE	
40.	URSA GEMĂ	
41.	SĂMĂRTINEAN CORNEL MIRCEA	
42.	DASCĂLU CONSTANTIN	
43.	PISTRU POPA EUSEBIU	
44.	Papeluș Florina	
45.	Ardeleanu Sarda - Maria	
46.	STOICA MIHAELA	
47.	EUGENIA TOMAC	
48.	IUȘA JIANA	
49.	VAERIAN VREME	
50.	REMUS CERNEA	

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

pentru modificarea și completarea unor acte normative

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. I. – Codul penal al României, republicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 65 din 16 aprilie 1997, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. După articolul 10 se introduce un nou articol, articolul 10¹, cu următorul cuprins:

„Aplicarea legii penale de dezincriminare

Art. 10¹. – Legea penală nu se aplică faptelor săvârșite sub legea veche, dacă nu mai sunt prevăzute de legea nouă. În acest caz, executarea pedepselor, a măsurilor educative și a măsurilor de siguranță, pronunțate în baza legii vechi, precum și toate consecințele penale ale hotărârilor judecătorești privitoare la aceste fapte încetează prin intrarea în vigoare a legii noi.

În cuprinsul prezentei legi, prin legea veche se înțelege forma unei legi până la data când intră în

vigoare modificările, completările sau abrogarea ei după caz, iar prin legea nouă se înțelege forma legii vechi după data intrării în vigoare a modificărilor sau completărilor ei după caz, sau o lege care intră în vigoare după data abrogării legii vechi și înlocuiește legea veche abrogată.

Dispozițiile alin. 1 nu se aplică în situația în care fapta este incriminată chiar sub o altă denumire de legea nouă sau de o altă lege în vigoare la data modificării, completării sau abrogării legii vechi.”

2. Articolul 74¹ se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 74¹. – În cazul săvârșirii infracțiunilor prin care s-a produs un prejudiciu evaluabil în bani, dacă până la rămânerea definitivă a hotărârii de condamnare, învinuitul sau inculpatul acoperă integral prejudiciul cauzat, limitele pedepsei prevăzute de lege pentru fapta săvârșită se reduc la jumătate.

Dacă prejudiciul cauzat și recuperat în aceleași condiții este de până la 500.000 euro, în echivalentul monedei naționale, se aplică pedeapsa cu amendă. Dacă prejudiciul cauzat și recuperat în aceleași condiții este de până la 100.000 euro, în echivalentul monedei naționale, se aplică o sancțiune administrativă, care se înregistrează în cazierul judiciar

Dispozițiile prevăzute la alin. 1 și 2 nu se aplică dacă făptuitorul a mai săvârșit o infracțiune de același gen, prevăzută de prezentul cod, într-un interval de 5 ani de la comiterea faptei, pentru care a beneficiat de prevederile alin. 1 și 2.

Dispozițiile alin. 1 și 2 se aplică și în cazul tentativei.”

3. După articolul 123 se introduce un nou articol, articolul 123¹, cu următorul cuprins:

**„Suspendarea
cursului
prescripției**

Art. 123¹. – Cursul termenului prescripției răspunderii penale este suspendat pe timpul cât o dispoziție legală sau o împrejurare de neprevăzut ori de neînălăturat împiedică punerea în mișcare a acțiunii penale sau continuarea procesului penal.

Prescripția își reia cursul din ziua în care a încetat cauza de suspendare.

Suspendarea cursului prescripției produce efecte față de toți participanții la infracțiune, chiar dacă actul de suspendare privește numai pe unii dintre ei.”

4. Articolul 124 se modifică și va avea următorul cuprins:

**„Prescripția
specială**

Art. 124. – Prescripția înlătură răspunderea penală oricâte întreruperi sau suspendări ar interveni, dacă termenul de prescripție prevăzut în art. 122 este depășit cu încă jumătate.”

5. După alineatul (2) al articolului 147 se introduce un nou alineat, alineatul (3), cu următorul cuprins:

„Sunt exceptați de la dispozițiile art. 147, Președintele României, deputații și senatorii, precum și persoanele care își desfășoară activitatea în cadrul unei profesii liberale, în baza unei legi speciale și care nu sunt finanțați de la bugetul de stat, aceștia răspunzând penal, civil sau administrativ în conformitate cu dispozițiile legilor speciale în baza cărora își desfășoară activitatea, precum și cu dispozițiile dreptului comun, cu respectarea dispozițiilor prezentului alineat.”

6. Articolul 205 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Insulta

Art. 205. – Atingerea adusă onoarei ori reputației unei persoane prin cuvinte, prin gesturi sau prin orice alte mijloace, ori prin expunerea la batjocură, se pedepsește cu amendă de la 150 lei la 500 lei.

Acceași pedeapsă se aplică și în cazul în când se atribuie unei persoane un defect, boală sau infirmitate care, chiar reale de ar fi, nu ar trebui relevate.

Acțiunea penală se pune în mișcare la plângerea prealabilă a persoanei vătămate.

Împăcarea părților înlătură răspunderea penală.”

7. Articolul 206 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Calomnia

Art. 206. – Afirmarea sau imputarea în public, prin orice mijloace, a unei fapte determinate privitoare la o persoană, care, dacă ar fi adevărată, ar expune acea persoană la o sancțiune penală, administrativă sau disciplinară, ori disprețului public, se pedepsește cu amendă de la 500 lei la 13.000 lei.

Acțiunea penală se pune în mișcare la plângerea prealabilă a persoanei vătămate.

Împăcarea părților înlătură răspunderea penală.”

8. Articolul 207 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Proba verității

Art. 207. – Proba verității celor afirmate sau imputate este admisibilă, dacă afirmarea sau imputarea a fost săvârșită pentru informarea publică și pentru apărarea unui interes legitim. Fapta cu privire la care s-a făcut proba verității nu constituie infracțiunea de insultă sau calomnie.”

Art. II. – Legea nr. 286/2009 privind Codul penal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 510 din 24 iulie 2009, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Articolul 4 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Aplicarea legii penale de dezincriminare

Art. 4. – (1) Legea penală nu se aplică faptelor săvârșite sub legea veche, dacă nu mai sunt prevăzute de legea nouă. În acest caz, executarea pedepselor, a măsurilor educative și a măsurilor de siguranță, pronunțate în baza legii vechi, precum și toate consecințele penale ale hotărârilor judecătorești privitoare la aceste fapte încetează prin intrarea în vigoare a legii noi.

(2) În cuprinsul prezentei legi, prin legea veche se înțelege forma unei legi până la data când intră în vigoare modificările, completările sau abrogarea ei după caz, iar prin legea nouă se înțelege forma legii vechi după data intrării în vigoare a modificărilor sau completărilor ei după caz, sau o lege care intră în vigoare după data abrogării legii vechi și înlocuiește legea veche abrogată.

(3) Dispozițiile alin. (1) din Codul penal nu se aplică în situația în care fapta este incriminată chiar sub o altă denumire de legea nouă sau de o altă lege în vigoare la data modificării, completării sau abrogării legii vechi.”

2. După alineatul (2) al articolului 156 se introduc două noi alienate, alineatele (3) și (4), cu următorul cuprins:

„(3) Suspendarea cursului prescripției produce efecte față de toți participanții la infracțiune, chiar dacă actul de suspendare privește numai pe unii dintre ei.

(4) Termenele prevăzute în art. 154, dacă au fost depășite cu încă o jumătate, vor fi socotite îndeplinite oricâte suspendări ar interveni.”

3. La articolul 175, după alineatul (2) se introduce alineatul (3) cu următorul cuprins:

„(3) Sunt exceptați de la dispozițiile art. 175, Președintele României, deputații și senatorii, precum și persoanele care își desfășoară activitatea în cadrul unei profesii liberale, în baza unei legi speciale și care nu sunt finanțați de la bugetul de stat, aceștia răspunzând penal, civil sau administrativ în conformitate cu dispozițiile legilor speciale în baza cărora își desfășoară activitatea, precum și cu dispozițiile dreptului comun, cu respectarea prezentului alineat.”

4. După articolul 227 se introduce un nou capitol, Capitolul X, cu următorul cuprins:

**„CAPITOLUL X
Infrațiuni contra demnității**

Insulta

Art. 227¹. – (1) Atingerea adusă onoarei ori reputației unei persoane prin cuvinte, prin gesturi sau prin orice alte mijloace, ori prin expunerea la batjocură, se pedepsește cu amendă de la 150 lei la 500 lei.

(2) Aceeași pedeapsă se aplică și în cazul în când se atribuie unei persoane un defect, boală sau infirmitate care, chiar reale de ar fi, nu ar trebui relevate.

(3) Acțiunea penală se pune în mișcare la plângerea prealabilă a persoanei vătămate.

(4) Împăcarea părților înlătură răspunderea penală.

Calomnia

Art. 227². – (1) Afirmarea sau imputarea în public, prin orice mijloace, a unei fapte determinate privitoare la o persoană, care, dacă ar fi adevărată, ar expune acea persoană la o sancțiune penală, administrativă sau disciplinară, ori disprețului public, se pedepsește cu amendă de la 500 lei la 13.000 lei.

(2) Acțiunea penală se pune în mișcare la plângerea prealabilă a persoanei vătămate.

(3) Împăcarea părților înlătură răspunderea penală.

Proba verității

Art. 227³. – Proba verității celor afirmate sau imputate este admisibilă, dacă afirmarea sau imputarea a fost săvârșită pentru informarea publică și pentru apărarea unui interes legitim. Fapta cu privire la care s-a făcut proba verității nu constituie infracțiunea de insultă sau calomnie.”

5. După articolul 309 se introduce un nou articol, articolul 309¹, cu următorul cuprins:

„Art. 309¹. – (1) În cazul săvârșirii infracțiunilor prin care s-a produs un prejudiciu evaluabil în bani, dacă până la rămânerea definitivă a hotărârii de condamnare, învinuitul sau inculpatul acoperă integral prejudiciul cauzat, limitele pedepsei prevăzute de lege pentru fapta săvârșită se reduc la jumătate.

(2) Dacă prejudiciul cauzat și recuperat în aceleași condiții este de până la 500.000 euro, în echivalentul monedei naționale, se aplică pedeapsa cu amendă. Dacă prejudiciul cauzat și recuperat în aceleași condiții este de până la 100.000 euro, în echivalentul monedei naționale, se aplică o sancțiune administrativă, care se înregistrează în cazierul judiciar

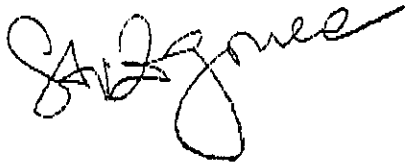
(3) Dispozițiile prevăzute la alin. (1) și (2) nu se aplică dacă făptuitorul a mai săvârșit o infracțiune de același gen, prevăzută de prezentul cod, într-un interval de 5 ani de la comiterea faptei, pentru care a beneficiat de prevederile alin. (1) și (2).

(4) Dispozițiile alin. (1) și (2) se aplică și în cazul tentativei.”

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată.

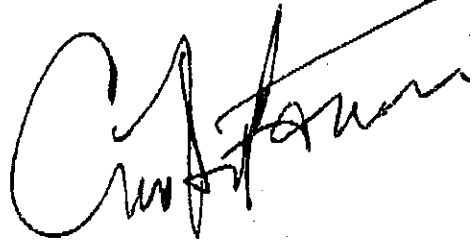
PREȘEDINTELE
CAMEREI DEPUTAȚILOR

Valeriu Ștefan Zgonea

PREȘEDINTELE
SENATULUI

George Crin Laurențiu Antonescu

București,
Nr.
